Написав Надія Ткачук
Четвер, 24 жовтня 2019, 13:14

А ти уяви себе на хресті,
і бича того свист ти почуй,
який наносить рани важкі,
з яких ріки крові течуть.

Уяви, що удар за ударом
рука безжальна тебе б'є.
Всередені кипить все жаром,
і цв'яхами пробивають тіло твоє.

Уяви той звірський погляд,
який дивиться на тебе.
І нікого немає поряд,
хоч сотні людей бачить небо.

Вінок із терну уяви,
який ріже шкіру твого чола.
Спробуй, терпіння прояви,
бо новий рух- це біль нова.

Рука молот здіймає,
так просо, без жалю.
Іржою цв'ях покритий поправляє,
і ось пробиває! Пробиває руку твою!

Невже немає допомоги?
О люди! Ну хоч хтось!
Невже лиш злих звела сюди
дорога?
Людину вб'ють ось-ось!

А цв'ях поринає все глибше.
Між кісті та іржа заходить.
А рани твої ширше- ширше.
О, що ця людина робить?

Невже не розуміє,
що цим судини твої шматує?
Тіло від болі просто німіє.
Ще трошки, і ніхто тебе не врятує.

Одна рука прибита, інша.
О люди! Хоч ноги залишіть!
І знову біль ще гірша.
А ти не можеш й закричати:поможіть!.

Уяви, що так тебе прибили!
І знову чути свист,
і знов бичем побили.
Рани нові зробили.

Уяви що не маєш ти сил,
а тебе на хресті підіймають.
А кров все тече і тече із судин.
Ці люди роблять те, чого не знають.

Висиш ти на хресті,
а цв'яхи руки роздирають.
Вони і так товсті,
але гірше рани розширяють.

Одна насмішка друга, третя,
і ось уже люд не спинити.
І нема тобі співчуття.
Як? Як це пережити?

І раптом настала пустота.
О, ні! Навіть Бог вже залишив.
Залишилась тільки біль і німота.
Що за гріх ти учинив?

А ти без гріха!
Можеш собі уявити?
Ні за що на хресті ти зітха!
За те, що всім добро ти міг робити.

Ні, не намагайся!
Не зможеш!
Із розумом не змагайся,
не зможеш осягнути не зможеш.

А Він це звершив!
І не просто так, а за тебе.
Так, Ісус це прожив,
щоб мав ти шлях до неба.

Лиш не нехтуй цим дарунком!
Знов Його не розпинай.
Він став твоїм порятунком,
на хресті мав бути ти! Пам'ятай це!
Пам'ятай!